

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

СТУДИИ НА СЛУЧАЈ ЗА ТЕСТ

ГРАЃАНСКО ПРАВО (МАТЕРИЈАЛНО И ПРОЦЕСНО)

1. Тужителот поднел тужба за предавање во владение против тужениот. За доказ предложил записник од полиција составен на денот кога тужителот дознал дека тужениот му го превземал владението на недвижноста опишана во тужбата во кој е содржана изјавата на тужениот дека е точно дека го имал завземено земјиштето и дека сметал дека тоа е негова сопственост. Тужителот исто така како доказ кон тужбата го приложил Имотен лист дека предметното земјиште се води на негово име, како и вештачење од вешто лице со скица за спорното земјиште. Сите докази заедно со тужбата судот уредно ги доставил до тужениот. По добивање на тужбата со писмените докази тужениот не поднел одговор на тужба во определниот законски рок. Првостепениот суд по протек на рокот за давање на одговор на тужба врз основа на расположивите докази донел пресуда со кое го усвоил тужбеното барање на тужителот.

2. Тужителот и тужената се поранешни брачни другари. Поради разводот на бракот нивните односи биле нарушени и тужената во една прилика кога влегла во ресторанот каде што на една маса со нејзиниот брат и уште најзини два братучеди седел нејзиниот поранешен сопруг, изреволтирана од тоа што ги видела заедно им се обратила на својот брат и братучедите со зборовите: „Зошто седите со овој бараба, покварењак и пијаница“. Освен нив и персоналот во ресторанот други гости немало.

3. Тужителот е лекар по професија а тужената е медицинска сестра. Во текот на еден работен ден тужената пред вработените во просториите на брза помош во Здравствениот дом му ги упатила зборовите: „Ти ако си нервно болен оди да се лечиш ненормален еден“, вознемирен од ваквата изјавата пред вработените на кои тужителот им бил претпоставен тужителот веднаш ја повикал тужената пред сите присутни во простирите на медицинските сестри да се извини, меѓутоа таа продолжила со навредливите зборови поради што тужителот морал да ја напушти собата на сестрите. Повел постапка за потврдување на одговорност за сторената навреда и побарал пресудата јавно да се објави и надомести на штета.

4. Тужителката С.М. поднела тужба против тужениот за утврдување на ништавност на Договор за купопродажба. Судот закажал рочиште на 20.09.2016 година. Пред закажување на рочиштето тужбата била доставена на тужениот на одговор и било закажано дополнително рочиште. На закажано рочиште не се појавил тужителот ниту тужениот уредно повикани. Тужениот се впуштил во расправање за главната работа.

5. Тужителот е брат на тужените а нивниот татко е покоен. Со Договор за распределба на имот за време на живот склучен помеѓу сега покојниот татко и неговиот син, сега тужителот, извршено е отстапување на монтажна барака која претставува двособен стан во површина од 46 м². За овој договор не знаеле тужените како сестри на тужителот, истите не се потпишале во договорот, иако договорот бил заверен пред судија. Во време на склучувањето и заверката на овој договор во предметната барака

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

живеел сега покојниот татко на странките како и тужителот со неговото семејство. Со решение за експропријација бараката била експроприрана со надоместок во корист на Општина Карпош и бараката е срушена.

Со поднесената тужба тужителот бара да се утврди дека со привидниот договор за распределба на имот за време на живот склучен помеѓу сега покојниот како отстапител на имотот и тужителот како примател на отстапениот имот, е склучен Договор за подарок со кој покојниот како дародавач му подарил на тужителот како примач барака во површина од 46 м² со што тужителот се стекнал со право на сопственост на оваа недвижност, па да се задолжат тужените да му го признаат ова право на сопственост и да трпат запишување на правото на сопственост во јавните книги.

Тужените во целост го оспорија тужбеното барање.

6. Тужителот и тужениот кој е со непозната адреса на живеење склучиле усмен договор за купопродажба на земјиште во површина од 2000 м² сопственост на тужениот. Тужениот му го предал земјиштето во владение на тужителот и тужителот непречено го владее земјиштето и никој до ден денес не го попречувал во владението. Овој договор е целосно исполнет, платена е и купопродажната цена, меѓутоа тужителот не може да склучи писмен договор затоа што тужениот веднаш по продавањето на имотот заминал во Франција и таму останал да живее до ден денес.

Тужителот предлага да се уважи тужбеното барање и да се утврди дека тужителот е сопственик на земјиштето врз основа на усмениот договор за купопродажба бидејќи во целост е исполнет и може да се конвалидира.

7. Тужителката го наследила имотот од својот покоен татко. На ова земјиште била изградена куќа со два спрата и два влеза од кои едниот го користи тужителката, а другиот влез го користи тужениот. Правните претходници на тужителот и тужената направиле физичка делба со тоа што правниот претходник на тужителката во својот ограден дел засадил овошки и поставил врата. Тужениот на ден 20.2.2016 година ја отстранил поставената ограда. Тужителката поднесе тужба до судот на ден 18.3.2016 година со барање да се утврди дека на ден 20.2.2016 година тужениот и го нарушил мирното владение на тужителката на начин што ја тргнал вратата и бетонските столбчиња во мери и граници како со изготвеното вештачење, како и да се задолжи тужениот да престане со смеќавање на владението на дворно место и во иднина да се воздржи од вакви и слични смеќавања. Тужениот го оспори тужбеното барање но не предложи доказ по однос на тоа.

8. Тужителот е сопственик на стан, кој врз основа на усен договор за закуп го издал на тужениот на точно определено време, со можност за продолжување на рокот. Веднаш, по истекот на рокот за кој бил склучен договорот, тужителот писмено го известил тужениот дека не го продолжува времето на закуп, барајќи тужениот да се иссели од станот во рок од 30 дена од приемот на барањето. Тужениот по приемот на барањето, во рокот кој го определил тужителот не се исселил од станот, поради што тужителот побарал судска заштита. Со тужбата тужителот предложил да се изведат како доказ: Имотен лист, писмен договор за закуп, отказно писмо и сослушување на

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

странки. Во одговор на тужба тужениот го оспорил тужбеното барање затоа што сметал дека тужителот бил должен пред истекот на рокот на договорот да бара негово исселување, а не по истекот, дека поради тоа договорот бил премолчно продолжен и дека тој е совесен фактички владетел, спремен и во иднина да ја плаќа договорената закупнина.

9. Тужителката и тужениот се брачни другари, кои бракот го склучиле пред повеќе од 20 години а истиот е разведен пред една година. Во текот на траењето на бракот биле родени две заеднички деца. Тужителот бил вработен и остварувал приходи, а тужената не била вработена и не остварувала приходи, но за сето време се грижела за одржување на домаќинството на сите членови на семејството. Во текот на бракот тужителката и тужениот изградиле семејна зграда на земјиште на кое тужениот бил сопственик по основ на наследување. Во семејната зграда тужителката и тужениот заедно живееле се до разводот на бракот, од кога тужителката го напуштила тужениот. Во јавните книги, семејната зграда и земјиштето биле запишани на име на тужениот.

10. Тужителот е сопственик на земјоделско земјиште оградено со природни меѓи, кое редовно го обработувал со житни култури. Покрај неговата парцела се протегал пат кој го користеле тој, тужениот и другите соседи за доаѓање пеш и со добиток до нивните имоти. Тужениот на точно определен ден, без согласност на тужителот искорнал дел од меѓата и преорал дел од парцелата на тужителот заради проширување на патот по кој не можел да минува со земјоделски машини, а тужителот за тоа дознал по 40 дена.

11. Тужителот е сосопственик на 1/2 идеален дел од станбен објект изграден со неговата сопруга за време на траење на бракот. По смртта на сопругата, тужителот се преселил да живее кај неговата ќерка а во станбениот објект без согласност на тужителот се вселил неговиот внук од син – тужениот, во време кога се уште не била расправана оставината на покојната сопруга на тужителот. Поради тоа тужителот поднел тужба за поврат на ствар, а тужениот во текот на постапката приговорил на нецелосна активна легитимација на тужителот, предлагајќи тужбеното барање да биде одбиено.

12. Невладина организација која дејствувала во заштита на правата на корисници на дроги во текот на својата работа, во повеќе наврати добила поплаки од своите членови-корисници на дроги дека во Стоматолошката клиника не им се даваат услуги поддеднакво како на останатите граѓани. Така, кога корисници на дроги ќе побарале услуги во оваа здравствена институција тие веднаш биле упатувани најпрво да направат испитувања за ХИВ и други болести преносливи по крвен пат (Хепатит Ц) на Инфективна клиника, и доколку дојдат со позитивни резултати (најчесто хепатит Ц)

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

истите стоматолошката услуга ја добивале во подрумски простории, со стара апаратура, принудени да платат дополнителни надоместоци за примена на заштитна опрема (скафандер, ракавици и санитетски материјали). Овие лица биле идентификувани како корисници на дроги според дијагностичка шифра за опијатна зависност која била впишана во нивната здравствена легитимација/здравствено досие. Во постапка за заштита на правата на овие лица-корисници на дроги преку невладината организација, Стоматолошката Клиника во одговор навела дека ги превзема овие заштитни мерки од причини што оваа група на луѓе многу често можат да бидат носители на зарзни болести, со што со ваквиот третман се штителе како здравствените работници така и останатите пациенти.

13. Одредена банка пропишала со свои акти да не дозволува кредити на лица постари од 67 години, независно од материјалните можности и можности за давање гаранции за враќање на кредитот.

14. Лицето А.Р. било со телесна попреченост, кое користело инавалидска количка. Тоа повеќе пати се обраќало до надлежните служби во Општина Б. со барање да се срушат ивичниците од тротоарот на аголот од ул.П. и ул.К. и да се прилагодат за непречено движење на лицата со телесна попреченост кои користат инвалидски колички. И покрај обраќањата, надлежните служби не постапиле по барањето, поради што лицето А.Р. со тужба побарало судска заштита.

15. Тужителката која била слепо лице, на возраст од 77 години со придружба на својата ќерка вториот тужител, патувала со автобус на тужениот од еден во друг град. По влегување во автобусот, возачот кај тужениот инсистирал тужителката да го плати полниот износ на цената на картата, иако го информирале за тоа дека првата тужителка е слепо лице кое поседува книшка за повластено возење на инвалидно лице на одредени години, врз основа на што има право на намалување на цената на картата за 75% од полната вредност, а придружникот на бесплатен превоз. Поради тоа дошло до расправија во која возачот на тужениот на првата тужителка и рекол „што сакаш ти стара да се шверцуваш, срам да ти е“, инсистирајќи двете тужителки да го напуштат автобусот ако не сакаат да платат две карти со полна цена и дека во спротивно ќе повика полиција. Останатите патници ја слушале расправијата и тие се придружиле на барањето на возачот, тужителките да ја платат полната цена на картата или да излезат од автобусот. Ваквото однесување на возачот имало за последица сите патници да мислат дека тужителките имале намера да се шверцуваат. Заради настанатата непријатна и понижувачка ситуација спрема тужителките, тие биле принудени да купат карти по полна цена.

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

16. Тужителката која била Турчинка, била вработена кај тужениот како продавач во маркет на определено работно време, со можност за продолжување на договорот за вработување, во исто време со уште две продавачки кои биле Македонки, во чии договори била содржана одредба дека висината на платата е деловна тајна. Во текот на траењето на договорите, тужителката добила информација дека неа и била определена пониска плата од платата на другите две продавачки, поради што побарала заштита пред тужениот како работодавач да и биде исплатувана еднаква плата како на другите две продавачки, затоа што работела под еднакви услови и со исти работни обврски. На барањето на тужителката, тужениот не дал одговор. По истекот на определеното време за кое бил склучен договорот, на тужителката не и бил продолжен договорот за работа, а на другите две продавачки им бил продолжен.

17. Предлагачот В.К. и противникот С.К. се сосопственици на по $\frac{1}{2}$ идеален дел на недвижен имот: семејна зграда и дворно место (градежно неизградено земјиште), во врска со кое не можеле да постигнат договор за физичка делба на семејната зграда и за начинот на управување и користење на заедничкото дворно место. Поради тоа во текот на вонпарничната постапка, било определено вештачење од геодетска област во кое било дадено мислење дека семејната зграда е физички деллива и мислење за начинот на управување и користење на заедничкото дворно место, кое не било оспорено од учесниците на постапката. Било спроведено и вештачење за утврдување на вредноста на заедничкиот имот, кое исто така не било оспорено од учесниците на постапката. Помеѓу учесниците постоел спор за тоа кој дел од заедничката семејна зграда на кого да припадне и спор за тоа кој дел да припадне на управување и користење од заедничкото дворно место, во врска со што предлагачот не дал оправдани причини, а противникот дал оправдани причини заради кои претендирал на истиот дел од заедничкиот имот на кој претендирал предлагачот.

18. Тужителите се деца на покојниот Д.С. а тужената вонбрачен другар на покојниот Д.С. Вонбрачната заедница во континуитет траела повеќе од 15 години и престанала со смртта на покојниот Д.С. За време на траење на вонбрачната заедница покојниот Д.С. останал без работа а тужената имала заштедени лични средства и како вработена остварувала редовни приходи. Бидејќи покојниот Д.С. бил сопственик на посебен имот-земјиште по основ на наследување, тие одлучиле за себе да изградат заедничка семејна зграда на тоа земјиште, која ја изградиле без одобрение за градење.

Во врска со изградбата на објектот без одобрение за градење тужителите и тужената поднеле барање за легализација, по кои бил определен прекин на постапката.

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

Тужителите со тужба бараат да се утврди дека објектот изграден без одобрение за градење преставува оставина на нивниот покоен татко, а тужената со противтужба дека тоа е нејзин посебен имот изграден со нејзини посебни лични средства.

19. Тужителот за време на живот изградил градежен објект без одобрение за градење на градежно земјиште сопственост на покојниот му татко Ј.Д. врз основа на усна согласнот од татко му, а со свои средства и за себе. По изградбата тужителот со своето семејство се вселил и живеел во градежниот објект изграден без одобрение за градење, кој бил запишан во Евидентен лист на име на покојниот му татко, па пред расправање на оставината сметајќи дека има правен интерес за тоа, побарал судска заштита со тужба со која бара да се издвои од оставината на покојниот му татко градежниот објект изграден без одобрение за градење и се утврди дека истиот по основ на градба е сопственик на објектот до легализација или рушење на истиот.

Тужени во постапката биле останатите наследници на покојниот Ј.Д. кои не го оспориле тужбеното барање.

20. Предлагачот Ј.П. бил сопственик на недвижен имот што се наоѓа на КП.бр.155 , запишан во лист Б на имотен лист бр.1051 за КО Г.

Противниците Ц.И.,Д.М. и М. О. од Б. биле сосопственици на по 1/3 идеален дел од недвижен имот што се наоѓа на КП.бр.153 запишан во лист Б на имотен лист бр.1245 за КО Г.

Меѓата помеѓу КП.бр.155, била запишана во лист Б на имотен лист бр.1051 за КО Г. сопственост на име на предлагачот, која граничела со КП.бр.153 запишана во лист Б на имотен лист бр.1245 за КО Г. сопственост на противниците. Поради протек на подолг временски период и временски неприлики, како и заради превземање на одредени дејствија од страна на противниците, меѓата не се распознавала иако претходно помеѓу нив била утврдена и неспорна.

Според основниот и дополнителен стручен наод на вештото лице како и од увидот на лице место од страна на судот, било констатирано дека меѓата на лице место е оштетена во целата нејзина должина и е потребно нејзино обновување (исправање).

21. Тужителот е син на тужената, кој по професија е адвокат. Тужената по разводот на брак со таткото на тужителот, вонбрачно се соживеала со лицето В.Ш., кој починал во 2007 година. Во периодот од кога тужената вонбрачно заживеала со В.Ш. односите со тужителот се менувале. Есента 2006 година односите помеѓу странките биле подобрени, па откако починал вонбрачниот другар на тужената, таа побарала правна помош од тужителот кој прифатил да ја застапува, а тужената му ветила дека

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

доколку успее да добие наследен дел ќе му го подари. По постигнатиот усмен договор, тужителот отпочнал да ги превзема сите потребни правни дејствија за поведување на оставинската постапка врз основа на уредно издадено полномошно од тужената, која била завршена со правосилно решение со кое била огласена за законски наследник на дел од оставината.

Сомневајќи се во промената на мислењата на тужената, тужителот изготвил писмен договор за дело, ја повикал тужената во неговата канцеларија и го понудил на потпис, а тужената го потпишала. Со договорот било договорено тужителот како вршител да ја застапува тужената како начувач во предметот О.бр.ХХХ, да го запише наследниот имот во Агенцијата за катастар на недвижности, да презема дејствија пред надлежни банки за подигање на парични средства без ограничување на негова сметка и во негов интерес, да договара со другите наследници физичка делба на недвижен и подвижен имот, да го продава или откупува тој имот, сето тоа без никакви ограничувања. Тужената се согласила да му издава писмени овластувања на тужителот, без ограничувања за пред суд, пред надлежни банки, државни органи и институции, а добиената оставина да му ја предаде во владение и сопственост со определен правен основ, нему лично, или на лице кое тој ќе го одреди. Бидејќи по расправањето на оставината тужената одбила да склучи договор за дар за наследениот имот од вонбрачниот другар, тужителот со тужбата бара да се утврди дека тој врз основа на исполнети обврски по договорот за дело се стекнал со право на сопственост на недвижниот и подвижен имот, кој тужената го наследила, предлагајќи да се задолжи истата да му го признае тоа право и имотот да му го предаде во владение.

22. Тужителката и тужениот се брачни другари кои недвижниот имот предмет на тужбеното барање го стекнале во текот на бракот и овој факт не е спорен помеѓу странките. Не е спорен и решителниот факт дека тужениот, без согласност на тужителката, формална или усмена, одлучил да го даде на продажба заедничкиот недвижен имот, барал заинтересирани лица за купување и во отсуство на согласност на тужителката, прифатил и ја примил купопродажна цена на заедничкиот имот од сведокот Н.Н., на кој имотот му го предал во фактичко владение, но не склучил и заверил формален писмен договор за купопродажба, така што имотот се уште бил запишан на име на тужениот.

Тужителката со тужбата бара да се утврди дека таа спрема тужениот по основ на имот заеднички стекнат во брак е сопственик на 1/2 идеален дел од недвижниот имот.

Тужениот смета дека нема пасивна легитимација да биде тужен затоа што трето лице сведокот Н.Н. на тој имот се стекнал со право на сопственост по основ на целосно реализиран усмен договор за продажба, па третото лице е пасивно легитимирана

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

странка, и дека тужителката нема правен интерес да ја води парницата против тужениот.

23. Тужителката и тужениот се брачни другари кои бракот го склучиле пред 10 години а траел се до пред една година кога бил разведен со правосилна пресуда. По склучување на бракот тужителката и тужениот живееле во една соба од еден стар објект изграден на земјиште сопственост на таткото на тужениот, на местото на кое по неговото рушење бил изграден градежен објект од приземје и кат, без одобрение за градење, за што добиле усна согласност од таткото на тужениот.

По разводот на брак, од надлежен градежен инспектор првотужениот бил задолжен во одреден рок да обезбеди одобрение за градење на објектот, а дека во спротивно објектот ќе биде срушен, за што тужениот обезбедил на свое име одобрение само за приземните простории, но не и за просториите од катот, за кои до завршување на парницата не била донесена одлука од управен орган за рушење.

24. Тужителите А.Г., Ј.Р., С.Х. и М.Д. биле вработени кај тужениот РМ – МВР распоредени како полициски службеници во ПС за Гранична Контрола Богородица при РЦ за Гранични Работи Југ. Сите тужители живееле на територијата на Општина В. За периодот од 01.05.2011 година до 31.07.2012 година и како и на други вработени во ПС за ГП на ГН Богородица - РЦ за ГР Југ не им бил обезбеден превоз за доаѓање на работа и враќање од работа. Причината за тоа била добивањето минимални средства за гориво кои во одредени периоди не биле доволни за извршување на редовните служби на терен. Затоа по 01.05.2011 година не се организирал службен превоз, па вработените во нивна приватна режија си организирале превоз за одење и враќање од работа во зависност од оддалеченоста на работното место и од бројот на полициските службеници од исто место на живеење, кои работеле во исти смени. За разлика од нив, полициски службеници кои работеле на останатите Гранични премини во РМ имале обезбеден службен превоз за одење до и од работното место и тоа на релации кои биле многу пократки. Тужителите сметаат дека тужениот практикувал нееднакво дискриминаторско постапување спрема нив, наспрема другите полициски службеници, па предлагаат да се донесе пресуда со која ќе се утврди дека тужениот спрема тужителите за конкретниот период сторил повреда на правото на еднаков третман во однос на условите за работа и правата од работен однос на тужителите, и да се задолжи тужениот да им исплати надомест на штета од дискриминација во висина на сторените трошоци за превоз.

Во одговор на тужба тужениот наведува дека во случајот нема дискриминаторско однесување, бидејќи обезбедување или не на превоз од местото на живеење до работното место е остварување право од работен однос, за кое работодавачот нема

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

задолжителна законска обврска од една страна, а тужителите од друга страна не го сториле веројатен било кој дискриминаторски основ заради кој не користеле превоз. Фактот што во спорниот период за вработените во РЦ Север и Исток имало организиран превоз од местото на живеење до местото каде работеле, произлегувал од тоа што секој РЦ имал свој сопствен буџет, од чие менаџирање одреден РЦ можел или не да организира превоз за службениците.

25. Тужителот и тужениот се во роднинска врска, или тие се втори братучеди по нивните мајки. Со договор за купопродажба на една нива од 17.04.1968 година, составен пред адвокат Т.А. од В., тужителот од една страна како купувач, од лицето И.Д. од В. од друга страна како продавач, ја купил нивата која тој совесно и законито ја владеел подолго од десет години, а на која тужениот бил запишан без никаков правен основ. Така, тужителот со таткото на тужениот на местото на спорниот објект, во 1968 година, без одобрение за градење изградиле приземни објекти-трла за чување на стока а таткото на тужениот чувал овци. Овие објекти се користеле се до 1974 година заеднички со таткото на тужениот, кога тој починал. По 1975 година трлата останале напуштени. Во 1975 -1976 година тужителот почнал повторно да работи со трговија со кожи и жито, кога отпочнал да гради објект на местото на трлата, изведувајќи градежни работи на дел од спорното приземје. На местото на трлата биле останати само ѕидови, околниот простор бил запуштен, па тужителот го расчистил и израмнил теренот и извршил надсидување на старите ѕидови со полна цигла, но не поставил кров. Градбата се прекинала и прекилот траел се до 1981-1982 година, кога тужителот поставил на половина кров табли а на другата половина трска. Во 1996 година тужителот како инвеститор преку сведокот Т. извршил доградба на постоечкиот објект со укрутување на објектот со бетонски столбови, зидање на ѕидови на приземјето и поставување на меѓукатна конструкција над која се извеле бетонски столбови за спратот над приземјето, се иззидале ѕидови и се поставил кров. Градбата траела 2-3 месеци и истата била завршена во 1996 година. Оттогаш па наваму или во период 18 години, тужителот објектот со површина со каква бил запишан во јавните книги на име на тужениот, континуирано и непречено го владеел.

26. На второто рочиште за главна расправа тужениот предложил да се изведе доказ со сослушување на сведок посочувајќи ги фактите кои ќе се утврдат од неговиот исказ. На прашање на судот зошто го предлага изведувањето на тој доказ во таа фаза од постапката наведува дека по одржувањето на првото рочиште за главна расправа, сведокот кој бил сослушан на првото рочиште му кажал за тоа дека посочениот сведок ги знае наведените факти.

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

27. Судот во текот на постапката сослушал сведок. Сведокот сакал да ја напушти судницата по давањето на исказот. Судот му дозволил да ја напушти судницата.

Полномошникот на тужителот истакнал приговор дека Судот не смеел да му дозволи на сведокот да ја напушти судницата.

28. Во текот на сослушувањето на вештакот од страна на полномошникот на странката, претседателот на советот не дозволил определено прашање. Прашањето и причината не ги внел во записникот.

29. На почетокот на првото рочиште за главна расправа, за спор од мала вредност, тужителот ја повлекол тужбата, а тужениот не бил присутен на рочиштето, за кое не бил уредно повикан. Тужениот дал писмен одговор на тужбата.

30. На подготвителното рочиште не бил присутен тужениот уредно повикан. Судијата го одржал подготвителното рочиште, на кое тужителот останал при тужбеното барање, но побарал и камата на износот кој го побарувал на име долг со тужбата, а во која не било побарано камата. Судијата на истото закажал главна расправа, соопштувајќи го терминот за одржување на истата. Неколку денови по одржување на подготвителното рочиште тужениот доставил поднесок со кој го известил судот дека бил болен и затоа не можел да присуствува на подготвителното рочиште, но се согласува да продолжи постапката со главна расправа, со тоа што судот да му достави покана за истата на неговата адреса. Судијата не му доставил покана, на рочиштето за главна расправа не дошол тужениот, ги извел доказите кои биле предложени со тужбата и одговорот на тужбата и ја заклучил расправата.

31. Судијата на подготвителното рочиште ги прифатил предложените доказите од двете странки. Тужителот предложил сослушување на пет сведоци, а тужениот на 3-ца сведоци. На првото рочиште за главната расправа се јавиле 4-ца сведоци предложени од тужителот и двајца од тужениот. Едниот сведок предложен од тужениот не бил уредно повикан. Откако ги сослушал четворицата сведоци предложени од тужителот и двајцата сведоци од тужениот, судот го отповикал своето решение со кое го дозволил сослушувањето на третиот сведок предложен од тужениот, образлаѓајќи дека од нивните искази може да ги утврди фактите и наводите дадени во одговорот на тужбата. По однос на четвртиот сведок предложен од тужителот кој бил уредно повикан, судот донел решение присилно да биде доведен за наредното рочиште за главна расправа. На новото рочиште присилно бил доведен сведокот предложен од тужителот и судот го сослушал. По неговото сослушување донел решение со кое си го отповикал решението да не се сослушува третиот сведок предложен од тужениот,

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

образлаѓајќи дека од исказот на сведокот кој го сослушал произлегла потреба да се сослуша и овој сведок.

32. По завршување на подготвителното рочиште на судот му бил доставен поднесок од тужениот со кој го известува судот дека тече парница помеѓу истите странки за истата правна работа. Кон поднесокот доставил и докази тужба и записник од одржано подготвително рочиште. Судијата донел решение со кое ја отфрлил тужбата и истото го доставил до странките на денот кога било закажна главната расправа и ги известил дека истата нема да се одржи затоа што е донесено решение за отфрлање на тужбата.

33. Во текот на главната расправа полномошникот на тужителот го навредил тужениот. Судот го опоменал тужителот и го предупредил дека ќе го казни со парична казна доколку повторно го навреди. Полномошникот повторно го навредил тужениот, судот му изрекол парична казна и го отстранил од судницата. Тужителот побарал рочиштето да се одложи. Судијата го одбил таквото барање и го одржал рочиштето без полномошникот на тужителот и без тужителот кој откако го чул решението на судот ја напуштил судницата.

34. По одржување на првото рочиште за главна расправа на кое биле изведени сите докази вклучително и доказот сослушување на странки, останало како доказ да се прибават списи од друг судски предмет. Во меѓувреме до одржување на второто рочиште се променил советот.

35. Пред судот се водела пранична постапка за надомест на штета причинета од тужениот на тужителот со кривично дело, учество во тепачка. Во текот на постапката било донесено решение за изведување на доказ со увид во списите на кривичниот предмет. Од кривичниот суд до изведување на останатите докази не бил доставен кривичниот предмет, па советот одлучил да ја заклучи главната расправа и да ги сочека списите, затоа што странките биле учесници во кривичната постапка и им е позната содржината на списите.

36. Во текот на советувањето и гласањето советот одлучил главната расправа повторно да се отвори, заради разјаснување на некои важни прашања. На рочиштето за објава на пресудата бил присутен полномошникот на тужениот, но не бил присутен тужителот ниту неговиот полномошник. Судот на тужениот му соопштил дека главната расправа повторно се отвара и му го соопштил терминот за одржување на рочиштето, воедно не доставил покана за полномошникот на тужениот затоа што тој бил уредно повикан за рочиштето за објавување на пресудата. На рочиштето за главна расправа не дошол ниту полномошникот на тужителот ниту полномошникот на тужениот. Судот до тужениот доставил известување дека на главната расправа не се

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

јавил тужителот и го повикал во рок од 8 дена да се произнесе дали се согласува тужбата да се смета за повлечена. Тужениот на таквото известување доставил поднесок дека тој не бил уредно повикан и дека судот требало да му достави покана на неговиот полномошник и тој сака рочиштето да се одржи.

37. Тужителот е сопственик на градежно земјиште во Скопје на кое има изградено објект кој е во тек на легализација. За пристап до неговата куќа користел дел од парцелата на соседот кој добил дозвола за градба на објект и повеќе не може да го користи тој пат за влез со кола туку само пеш. Парцелата на тужителот од другата страна се граничи со градежно неизградено земјиште сопственост на Република Македонија и преку тоа земјиште може да дојде до неговата куќа и пеш и со кола. Тужителот се обратил до Државниот правобранител за склучување на договор, но не дошло до склучување на договор. Во имотениот лист за парцелата сопственост на Република Македонија стои дека е корисник АД за изаградба и стопанисување со станбен и со деловен простор од значење за републиката.

38. Тужителот на почетокот на главната расправа, ја повлекол тужбата, затоа што тужениот во меѓувреме постапил по неговото тужбено барање, за што доставил доказ и ги навел трошоците кои ги побарува. На рочиштето не бил присутен тужениот. Судот, донел решение со кое го констатирал повлекувањето на тужбата и одлучил по барањето за трошоците во постапката.

39. Во текот на сослушувањето на сведокот претседателот на советот забранил поставување на определено прашање, поставено од тужителот.

Тужителот побарал за тоа да одлучи советот. Претседателот на советот го одбил ваквото барање на тужителот.

40. Судот одлучувал по тужба на тужителот за надомест на штета. Во завршен збор полномошникот на тужителот навел дека откако биле изведени доказите произлегло дека е потребно да биде зголемено тужбеното барање од 500.000,00 денари на 700.000,00 денари. Судот, донел пресуда со која делумно го усвоил тужбеното барање и го задолжил тужениот да му исплати на тужителот на име надомест на штета износ од 550.000,00 денари.

41. Во текот на подготвителното рочиште тужениот го реметел редот во судницата. Судијата го опоменал, но тој и понатаму продолжил да го ремети редот. Судијата го отстранил тужениот кој на рочиштето имал и полномошник адвокат. Полномошникот на тужениот побарал рочиштето да се одложи затоа што се работи за подготвително рочиште и на истото се предлагаат докази, па поради отсуство на тужениот полномошникот не е во состојба да ги предложи сите релевантни докази,

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

бидејќи неможе да се консултира со тужениот. Судот не го прифатил барањето за одлагање на рочиштето и продолжил со истото, го одржал, одлучил кои докази ги прифаќа и закажал главна расправа.

42. Судот постапувал по тужба за утврдување право на сопственост на недвижност. На подготвителното рочиште донел решение со кое го прифатил доказот увид на лице место со вешто лице предложен од тужителот. На подготвителното рочиште биле присутни полномошниците на двете странки и судот го соопштил терминот кога ќе се изврши увидот на лице место. На денот на одржувањето на увидот не се јавил полномошникот на тужениот. Судот по завршување на увидот на лице место веднаш закажал главна расправа соопштувајќи го терминот усно на присутниот полномошник на тужителот. За полномошникот на тужениот не била доставена покана за рочиштето за главна расправа. До терминот на одржување на главната расправа вештото лице кое присуствувало на увидот го известил судот дека и по извршениот увид на лице место и извршените премерувања согласно задолжението дадено од судот нема промени во вештачењето кое е доставено со тужбата. Ова известување судот го доставил до полномошникот на тужениот. Како полномошникот на тужениот не се јавил на рочиштето за главна расправа, судот го одржал во негово отсуство и ја заклучил.

43. Тужителот купил градежно земјиште од тужениот во 1969 година на кое тужениот имал право на користење. За купопродажбата склучиле усмен договор. Тужителот на земјиштето во текот на 1970-72 година изградил куќа без градежна документација и во тек е постапка за легализација на објектот. Тужителот во меѓувреме како поранешен сопственик на земјиштето истото го приватизирал и истиот е запишан како сопственик на земјиштето во катастарската евиденција. Со тужбата тужителот бара судот да утврди дека према тужениот се стекнал со право на сопственост, да го задолжи тужениот да му го признае правото на сопственост и да трпи промена во катастарската евиденција на начин што тужителот ќе биде запишан како сопственик на земјиштето. Тужениот во одговор на тужбата навел дека тој не го продал земјиштето и дека не склучил усмен договор со тужениот, но тужениот самоволно му го узурпирал земјиштето. Тужителот со тужбата предлага сведоци кои биле присутни на склучување на договорот. Тужениот како доказ предложил сослушување на странки и доказ уверение од Агенцијата за катастар на недвижности дека до 1965 година тој бил сопственик на земјиштето, а од 1965 истиот е запишан како корисник се до 2013 година кога врз основа на решение од надлежен орган е запишан како сопственик на земјиштето, во постапка за приватизација на истото.

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

44. Работникот е вработен кај работодавачот од 1991 година на работно место кое е соодветно на неговата стручна подготовка за што прима одредена плата. Во 2015 година раководниот орган му доставил одлука пред отказ со која го откажува договорот за вработување и истовремено му понудил нов променет договор за работно место со иста стручна подготовка, но со помала плата. Во одлуката не се наведени причините за таквата промена. Работникот го прифатил новиот променет договор, но кај потписот ставил забелешка дека го задржува правото да ја оспорува ваквата одлука на работодавачот за промена на договорот за вработување.

45. Работникот заради својата младост кај работодавачот е распореден на работно место и врши работни задачи кои се во согласност со законските прописи за заштита на посебна група работници. Пред почетокот на летото тој добил решение за висината и начинот на користење на годишниот одмор за тековната година според должината на неговиот заснован работен однос според исти критериуми како останатите вработени. Младиот работник поднесол приговор кај работодавачот против тоа решението.

46. Тужителот како заемодавач и лицето Т.В. од Скопје како заемопримач, на 3.10.2011 година склучиле договор за заем на 30.000,00 ЕУР. Според договорот, заемопримачот се обврзал да го врати заемот до 15.1.2012 година, но не го вратил и тужителот поднел тужба против него за исплата на долгот, оформен е предметот на Основен суд Скопје П. бр.252/12. За времетраење на таа постапка склучен е договор за купопродажба на стан во Скопје од 21.02.2012 г. сопственост на должникот Т.В. помеѓу него и лицето А.Л. под ОДУ бр. 53/12. Во таа постапка по предлог на тужителот било донесено решение за привремена мерка со која му било забрането на должникот да го продава предметниот стан, истото станало правосилно и прибележано во ИЛ. Сепак, тужителот, дополнително со изјава во форма на нотарски акт кај нотар, на 9.4.2012 година, изјавил дека нема никакви побарувања кон тој недвижен имот и со изјавата тужителот се обврзал да ја повлече во Катастарот прибележаната привремена мерка, воедно дека сега тужениот А.Л. може да ја повлече истата до АКН ако тоа не го стори тужителот. Тој во судската постапка го повлекол предлогот за привремена мерка и решението судот го ставил вон сила, кое нешто подоцна, по барање на тужителот било избришано од јавната книга. Со пресуда П бр.252/12 на 29.06.2012 година, правосилна на 11.1.2013 г. и извршна на 28.1.2013 г., усвоено тужбеното барање према должникот. Тужителот се обидел ја изврши правосилната пресуда према должникот Т.В., со продажба на станот кој бил сопственост на должникот, но без успех затоа што предметниот стан веќе бил запишан на сега тужениот согласно договорот за продажба составен во форма на нотарски акт, тужениот А.Л. влегол и во владение на станот.

Со тужбата се бара да се побие правното дело Нотарски акт- договор за продажба на недвижен имот ОДУ бр.53/12 од 21.02.2012 г. склучен помеѓу тужениот како купувач и должникот Т.В. како продавач на недвижниот имот – предметниот стан, да се утврди дека

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

правното дело нема правно дејство према тужителот за износ од 30.000 ЕУР со законска казнена камата од 20.1.2012 год. до исплата.

Тужен е купувачот и тој во одговор на тужба го оспорил тужбеното барање затоа што тужителот во постапката која претходела самиот се откажал од намирување преку продажба на овој стан на должникот, знаел за договорот кој го склучил тужениот со должникот на тужителот, не се противел, самиот се согласил да ја повлече привремената мерка која претходно по негов предлог била донесена во тој спор, а тужениот лицето Т.В. не предвиделе во договорот за продажба, купопродажната цена тужениот да му ја плати на тужителот.

47. Тужената на 24.11.2011 година склучила со тужителот ЈУ МЦСР на град Скопје спогодба за враќање на неосновани стекнати средства во износ од 25.445,00 денари на 48 месечни рати со кои таа била задолжена според решение на тужителот од 26.5.2011 година. Со наведеното решение на тужителот на тужената и престанало правото на постојана парична помош и со истото е задолжена да го врати наведениот износ, наведеното решение станало правосилно. Според спогодбата тужената до поднесување на тужбата уплатила само 2 рати, остатокот не го платила.

Тужителот со тужбата бара да се задолжи тужената на име стекнување без основ да му го плати на тужителот остатокот од исплатената сума затоа што отпаднал правниот основ за да тужената го прими тој износ, (престанало правото на надоместок поради променети услови) со законска казнена камата од поднесување на тужбата до исплатата.

Наведеното затоа што биле исполнети условите од чл. 199 ст.1 вв со чл. 203 од Законот за облигационите односи. Тужената во одговор на тужба го оспорила тужбеното барање затоа што била социјален случај и немала средства од каде би го вратила бараниот износ со тужбата.

48. Тужителот е сопственик на 1/6 идеален од стан, а тужената на останатиот дел од станот. Таа го користела целиот стан во периодот од кога тужителот бил запишан во јавната книга како сосопственик на 1/6 дел, односно од месец 2/2010 година. Со решение ВПП бр.2345/12 на Основен суд Скопје 2 Скопје, правосилно на 10.5.2013 година, била извршена делба на станот на начин што, заради неможноста станот физички – во реален дел да им се подели на учесниците, утврдено е дека делот на тужителот изнесува 589.836,00 денари- како противвредност на 1/6 кој сега тужената да му го плати на тужителот во определен рок, а станот да и припадне на тужената.

Тужителот бара да се задолжи тужената на име стекнување без основ за периодот од кога бил запишан како сосопственик во јавната книга до правосилноста на решението за делба ВПП бр. 2345/12 – месец 5-ти/2013 година, да му плати износ од 80.042,00 денари со законска казнена камата од пресудувањето до исплатата. Со тужбата тој доставил и вештачење за висината на месечната закупнина за таков стан, со наведената површина во близина на предметниот стан. Тужената во одговор на тужба го оспорила тужбеното барање наведувајќи дека таа го користела станот до 1995 година, но од тогаш преминала да живее во друг стан, а предметниот стан го отстапила на користење

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

на ќерката. Приговорила на недостиг на пасивна легитимација и на застареност на тужбеното барање, како и на висината која е побарана согласно вештачењето доставено од тужителот, доказ за поинакви факти во висината на тужбеното барање не доставила. Тужителот за прв пат ја повикал тужената да го плати бараниот надомест со поднесување на тужбата која е поднесена на 12.12.2014 година.

49. Поднесена е тужба за сопственост на недвижен имот по основ на градба во која тужени се двајца тужени- брачни другари. Тужителот претходно водел спор за истиот правен основ, за истата недвижност, против еден од брачните другари и со правосилна пресуда било одбиено неговото тужбено барање како неосновано. Тужените на главната расправа изјавиле приговор дека работата е правосилно пресудена и доставиле примерок од правосилната пресуда.

Судот на главната расправа постапувал како совет и се произнел со решение во со наведениот приговор, откако претходно извршил увид во пресудата и утврдил дека е иста содржината на тужбеното барање со онаа во спорот во која е донесена правосилната пресуда, дека постои идентитет на фактите, со таа разлика што таму тужен бил само 1 од сега тужените.